

אז הנה הגענו כמעט לסוף ואותות ואומרים שלום, עודד, עייף אך מקווים גם מרוצה, ידלג לטיול הבא וימשיך את מסעותיו ואת חייו ואנחנו נישאר עם זיכרון מתוק של טיול שהיה בפורטוגל והשאיר משקע נוסף בתרמיל החוויות שנאסף.

אז הינה לפניכם סיכום קצר של מה שהיה ואיך הוא נראה בעיניים של כולם:

הכל התחיל במפלס G בשדה התעופה בלוד, מאחורי העמוד הגיח לפתע עוד עמוד – איש גדל מימדים ורב בשנים עם פתק קטן- "פגסוס".

ליבנו נפל וראשנו זעק, הזה האיש יביא את הישועה?! אך אל דאגה, הכל השתנה ולבני ישראל היתה אורה ושמחה...תרתני משמע..
עודד המעודד והנודד וכולם ביחד (למעט 4 שאינם ועל כך עוד רבות יסופר), עולים על הגל לפורטוגל, בעקבות מגלי עולם.

ביקרנו במנזרים וכנסיות, עלינו וירדנו אין ספור מדרגות, ז'רונימוס, ז'רו, ג'וזה, פדרו ומנואל, וכן לא נשכח גם את אפונסו הראשון והשני וכמובן את מריה גם כן, והינה כנסיה נוספת שכאן מריה עומדת ופה היא שוכבת, ואיפה ישו?
מה אנחנו אשמים שהוא עבר את ויה דה לה רוזה? וכאן נולד לו הפתגם הידוע :
"אנחנו בדרך ל- ABC (another bloody church) וכשחשבנו שכבר נגמר הגענו ל- BABC – (בעבוע another bloody church),

"שירותים ימינה", "שירותים שמאלה", "שירותים למעלה", "שירותים למטה",

שימו לב, ומי לא הגיעה? כמובן רחל... (וזאת לא אני..)

ומה עם מזג האויר? זה שבתאי יגיד.. בדיח ובדיחה "והנגריה" התמלאה כי האינדיאנים אוספים עצים למדורה..

וממשיכים ועולים לרגל, ובפאטימה הולכים על הברך כי הילדה ראתה את כלבי השמש .. ועודד אחד ששומר שגב' שמש לא תשקע ולא תיעלם ודואג לשלב אותה עם כוכבים נוספים, בוגרי בויאר עדיפים..

והאוכל, מה נאמר? איך אפשר בלי מרק?

ומשה אומר: "אני בלי עריסה, לא אוכל!"

והדג מחכה לנו בערב והביצים הקשות בבוקר, ורחל הקטנה שדואגת שתחת כל עץ רענן נאכל טונה וטחינה כמובן..

- קבוצה מיוחדת במינה ולכל אחד מאפיין לפחות אחד:
- צוריה וסול – ידעניות הטבע והצמח שהעשירו אותנו בשמות העצים והפרחים.
 - שבתאים שניים – האחד צלם מדופלם והשני איש חינוך מעודן ולצידם שתי נשים ובאות מ' מתחילות – מלי ומרגלית המקסימות.
 - הקיבוצניקים שומרי הגבול ובת הדייג,
 - מספרי הבדיחות מקדימה וצוחקי הבדיחות מאחורה,
 - "שושואיסט" אחד מקמ"ג ולצידו תמי המדהימה .
 - סול ורפי השכנים מראש העין.
 - בוגרי בויאר הכוכבים שחברו לגב' שמש מאז השנים..
 - "ארבעת המצטרפים" שאת מסלולם ממשיכים..
 - בני ואיריס שדאגו למסיבת טרום סיום על הגשר עם יין פורט משובח ..
 - האחים חיים מור ואסתר וייץ שלימדה אותנו את סודות ה"סוג'וק" והייתה בהי"מלגימה קטנה..
 - ומשה אחד מתוך שניים ששיחק רמי פעמיים..
 - ואנחנו ארבעת "צעירי הקבוצה" שאבדו באיסטנבול והשתלבו במסלול ..

וכמובן, מדריך מדהים – עודד, איש ענק עם לב ענק וידע רב שבשקט, שלווה וענווה, ללא לאות, לימד וסיפר וספר ושיפר.. מאגר ומחצב של ידע ומשאב של סיפורים.. אם חברי הקבוצה ערים או ישנים זה חסר משמעות, כי עודד הנמרץ ממשיך לספר ללא לאות..

והיתה גם מי שאמרה: " פורטוגל בשבילי היא נוף פראי ואוכל נוראי" (וזו בהחלט לא אני !).

חלפו הימים והטיול נגמר, היה טוב ומהנה אבל גם התיש עד הקצה, קבוצה נעימה ומדריך חביב, מחר טסים לתל אביב עם זכרונות טובים ונעימים.

9 ימי פורטוגל מדהימים על נופיה ואתריה: קואימברה ואובידוש, סינטרה ונאזרה, הדורו ואוברו בלמונטה ונטליה, פדרו המתמסר ומריה היולדת, ז'או הבזבזן ופדרו הליברל, מנואל המתגתגל וסלזר המחדש ואז'ולז'וש גם כן..

ובנימה קצת אישית מכולם וגם מאיתנו הארבעה שחצו 4 מדינות ביום אחד אומרים לך תודה ענקית מקרב הלב ומוסיפים כפי שדוד אומר: "היה מעל המצופה"

ולסיכום אחרון נוסיף ונאמר:

"איזה מזל, טיילנו עם עודד בפורטוגל"